

Конст.з. N. 11/2000 г.

докл. - г. Д. Гозев

Наср. с 14.09.2000 г.

6.07.2000 г.

ДО
Конституционния съд
на Република България

И С К А Н Е

от група народни представители за обявяване
на противоконституционността на чл. 10, ал. 7 и 13
от Закона за собствеността и ползването
на земеделските земи

По чл. 149, ал. 1, т. 2 от
Конституцията

Господа конституционни съдии,

Законът за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) е един от най-важните закони за реформата в земеделието. За съжаление и при последните изменения са приети разпоредби, които противоречат на Конституцията. Това са:

1. Чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ.

Според този текст се възстановяват правата на собствениците върху земеделски земи, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешения строеж към 1.03.1991 год. е започнал.

По силата на този текст собствеността върху незастроени земеделски земи, закупени от трети добросъвестни лица се отнема и се възстановява на лицата, които са ги притежавали преди образуването на ТКЗС, ДЗС или образувани въз основа на тях селскостопански

организации. Отнемането на закупените регулирани парцели е недопустимо и не отговаря на принципите върху които се гради правовата държава (чл. 4, ал. 1 К). Гаранциите за неприкосновеността на частната собственост е дадена в чл. 17, ал. 3 от Конституцията на Република България. Този текст от Конституцията пази частната собственост от каквото и да е посегателство. Народното събрание няма право дори и със закон да посяга на частната собственост, освен в изрично предвидените от Конституцията случаи. По силата на чл. 17, ал. 1 от Конституцията законът е длъжен да защитава правото на собственост.

Освен това е нарушен конституционния принцип за равенство на гражданите пред закона, прогласен в чл. 6, ал. 2 от Конституцията. Въведеното разделение на третите добросъвестни лица, собственици на земеделски земи, въз основа на застрояването на парцела е лишена от правна логика и поставя в неравностойно положение хора, притежаващи еднакъв обем от права и задължения, произтичащи от собствеността.

Чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ нарушава основен правен принцип, каквато е законността. Според текста една недействителна сделка може да бъде валидирана не чрез отстраняване на пороците, а чрез застрояване на имота.

Очевидно чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ е в противоречие с принципа за уважаване правата на третите добросъвестни лица, погазва правото на собственост и е в противоречие с чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 2 и чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията, регламентиращ неприкосновеността на частната собственост и равенството на гражданите пред закона и правовата държава.

2. Чл. 10, ал. 13 ЗСПЗЗ.

Гореизложените аргументи са валидни и за чл. 10, ал. 13 ЗСПЗЗ, защото се възстановява собствеността върху земи, които са били продадени или предоставени на трети лица.

Тази норма не прави разлика по отношение добросъвестността на третите лица и не въвежда диференциране на сделките по отношение на тяхната действителност, което е недопустимо от гледна точка на класически правни принципи и на правовата държава (чл. 4, ал. 1 К). Тя наруша правния мир и стабилност. Тази норма погазва собствеността и е в противоречие с чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията, според който частната собственост е

неприкосновена, а законът трябва да защитава правото на собственост. Изречение второ на ал. 13 посочва, че "приобретателите не могат да се позовават на придобиваната давност". Придобивната давност е класически институт на гражданското право, регламентиран в чл. 79 и сл. ЗС. Противоконституционно е с "обратна сила" да се отнема собствеността от лица, които са я придобили по този оригинален начин.

Отмяната на чл. 10, ал. 7 и 13 от ЗСПЗЗ, които са противоконституционни ще възстанови доверието в правото и справедливостта в обществото.

Господа конституционни съдии,

Молим, на основание чл. 149, ал. 1, т.2 от Конституцията да обявите за противоконституционни чл. 10, ал. 7 и 13 от Закона за собствеността и ползването на земеделски земи, тъй като противоречат на чл. 4, ал. 1; чл. 6, ал. 2 и чл. 17 от Конституцията.

Предлагаме да бъдат конституирани като страни в конституционното производство Министерски съвет, Министерство на земеделието и горите, парламентарните групи в Народното събрание.

21.06.2000 г.

Народни представители:

1. Пловен Кориезов
2. Крешимир Трендарев
3. Янак Стояков
4. Тодор Димитров
5. Христо Марангозов
6. Иван К. Иванов
7. Пламен Славов
8. Васил Станков
9. Ретор В. Жулявски
10. Любомир П. Божков

11. Стефан Станов
12. Румел Нр. Такаров
13. Пиротанел
14. Антон Денониде
15. Иво Стакаев
16. Георги Карабашев
17. Тодор Костадинов
18. Петър Вашиков
19. Дора Дикова
20. Симеон Маслиш
21. Георги Божин
22. Михаил Миков
23. Ангел Стаков
24. Петър Лушиков
25. Румел Обидев
26. Илия Баташ
27. Никола Койчев
28. Ассена Залева
29. Златко Златев
30. Криво Криванев
31. Ангел Чичков
32. Станимир Карабашев
33. Иван Барков
34. Георги Милашев
35. Дорко Стефанов Дорков
36. Самир Шакиев Великов
37. Иван Жеков
38. Васил Козаков
39. Милан Миланов

40. Атанас Червотанов
41. Любомир Дамев
42. Йордан Школагерски
43. Иван Сонзов
44. Благовест Хр. Сендов
45. Атанас Лозанов
46. Светен Димитров
47. Бойко Великов
48. Иван Иванов
49. Атанас Тотанов
50. Маринела Митева
51. Александар Шенов
52. Мелена Пучишева
53. Драмир Шофов